

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

Det ærede medlem udtalte også, at når afkastningsevnen stiger, må man inddrage den stigende grundværdi. Ja, men netop afkastningsevnen er i det danske landbrug meget, meget svingende fra år til år på grund af mange forhold — som også det ærede medlem kender — og har i hvert fald i de senere år ikke været stigende, så på denne basis skulle der ikke være noget grundlag for at arbejde i den retning.

Det var i virkeligheden også meget interessant for mig at høre bemærkningen om, at de 3 300 mill. kr., som ville være kommet frem, hvis man havde gennemført forslaget i 1932—33, skulle have været brugt til nedsættelse af andre skatter og afgifter. Men det tror jeg altså ikke på. Det er ikke min opfattelse, at man, fordi der indføres nye skatter, nedsætter andre skatter — man tager snarere nye opgaver op; men det skal vi ikke diskutere, det må alt sammen blive en trossag. Tilbage bliver den argumentation, som man ofte møder, at hvis fuld grundskyld gennemførtes — her er der jo tale om grundværdistignings-skyld — ville priserne blive holdt nede. Det var derfor meget interessant, at det ærede medlem i går lige ud sagde, at han var ikke sikker på, at lejerne kom til at bo billigere, eller at ejendommene blev billigere — sådan sagde det ærede medlem — men pengene ville altså komme ind i de offentlige kasser. Så er det, at vi for vort vedkommende spørger: Hvad er da i det hele taget den store begrundelse for den side af sagen?

Det er jo meget godt, at man diskuterer de samfundsskabte værdier, men den almindelige grundskat stiger med værdierne, formueskatten eventuelt tilligemed. Det er først ved realisationen, der kommer en gevinst frem. Hvis ikke udnyttelsesgraden økonomisk følger stigningen i ejendommens vurderingsværdi, er resultatet nærmest negativt.

Vort standpunkt er det enkle, at vi ikke har noget imod, at man inddrager en væsentlig del — det kan jo ikke blive det hele, for så fandt der vel ingen handler sted — af grundværdistigningen, når den kan konstateres ved salg. Det er det standpunkt, vi har haft og stadig har. Man fortæller os nu, at det er gammeldags; det er måske

oven i købet reaktionært — det kan man vel også finde på at sige; men som jeg sagde i går: vi er det eneste land i den gamle verden, som har det system; i De Forenede Stater har man det heller ikke. For dog at vise, at vi ikke er alene om at være „reaktionære“, vil jeg minde om en mindretalsudtalelse i, jeg havde nær sagt det ærede medlem hr. Oluf Pedersens bog, altså i betænkningen om fuld grundskyld, hvor et mindretal på 4 embedsmænd, der dog formodentlig ikke kan have skumle reaktionære hensigter med deres mindretalsindstilling, ganske enkelt og ligetil siger, at om, hvorvidt der skal gennemføres fuld grundskyld eller ikke, skal de ikke udtale sig — det er et politisk spørgsmål — men

„mindretallet må dog stille sig tvivlende overfor spørgsmålet om, hvorvidt der kan tilvejebringes et system, der muliggør betryggende ansættelse af grundværdierne, efter at disse gennem pålæg af fuld grundskyld er blevet inddraget“.

Og denne betragtning må naturligvis også gælde, efter at man har inddraget den fulde grundværdistigningsskyld. Spørgsmålet er, om man på rent skønsmæssig basis vil operere med en beskatning af denne karakter, eller man vil lade den konstaterede gevinst komme frem, før man beskatter.

Thestrup: Jeg vil gerne overfor det ærede medlem hr. Holger Eriksen beklage, at jeg ikke rigtig fik fat på det eksempel, han nævnte, og som skulle vise, at manglen på grundskyldslovgivning gav een person et tab og den anden en uberettiget gevinst, svarende til tabet. Jeg vil naturligvis ikke bestride, at der kan stilles et sådant eksempel op; men selvom jeg havde fået fat på eksemplet, og selvom jeg ikke her med det samme havde kunnet sige, hvad der eventuelt var galt ved dette eksempel, tror jeg ikke, det betyder så forfærdelig meget; jeg har nemlig ikke så megen tro på, at et enkelt eksempel i virkeligheden kan bevise noget som helst.

Det var et meget morsomt lille udtog, vi fik af „Pingvinernes Ø“, af den fornøjelige fortælling deri om, hvordan ejendomsretten opstår, og jeg kan naturligvis nok give det ærede medlem hr. Holger Eriksen ret i, at det ikke var særlig moralsk, hvad den store pingvin gjorde; men hvis man tænker